

maal maa anses for at være af mindre Betydning for Hæren som Helhed, anser de det dog for meget ønskeligt at bevare Væbningen. Der er jo nu foreslaaet en Ordning, hvorved det ogsaa i Fremtiden bliver muligt at etablere et Forsvar af Øen, saaledes at denne Mangel i Hovedsagen er ophævet.

Den næste Anke, som Generalerne fremsætter, er, at 2den Generalkommando er ophævet. For at imødekomme Generalerne er der i det foreliggende Forslag truffet den Ordning, at Generalinspektøren for Fodfolket, som man vil give Garnison i Jylland, skal kunne overtage Stillingen som øverstbefalende derovre ved Mobilisering, indtil Overgeneralen maatte indtræffe, og man har derfor forstærket hans Stab, saaledes at han i Fred kan træffe alle Forberedelser til Landsdelens Forsvar. Som tidligere Stabschef ved 2den Generalkommando kender jeg Forholdene derovre meget nøje, og jeg finder det meget uheldigt, at der ikke er en øverstbefalende derovre i Fred. At bibeholde 2den Generalkommando vilde sikkert have været den bedste Løsning. Skal en General have Ledelsen af Forsvaret ved Mobilisering og forberede det i Fred, saa kan han ikke være uden daglig Forbindelse med Troppeafdelingerne, han maa kende de Chefer, han har, han maa vide, hvilke Opgaver han tør betro dem, han maa kende Landet overalt, og han maa kunne afholde Øvelser, saaledes at han praktisk kan prøve de Planer, han lægger for Terrænets Benyttelse under Kamp; han maa, kort sagt, have Befalingen over Troppeafdelingerne allerede i Fred. Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke vil være villig til at rette dette Forhold, saaledes at Generalinspektøren for Fodfolket bliver øverstbefalende derovre i Fredstid. Hvis det sker, er Generalernes Krav i Hovedsagen opfyldt.

Den næste Mangel, som Generalerne peger paa, er, at Antallet af værnepligtige Befalingsmænd bliver for ringe, navnlig i Fodfolket og Artilleriet. De kommanderende Generaler har i deres Forslag ansat Antallet af Befalingsmandselever til 10 pCt. af Rekrutstyrken; i Regeringsforslaget var Antallet i Fodfolket og Artilleriet sat til 8 pCt., i det nuværende Forslag er Antallet i Fodfolket sat op til 9 pCt. og i Artilleriet til 8—9 pCt., saaledes at man maa sige, at Sagkundskabens Krav delvis er imødekommet, idet Manglerne nu er forholdsvis ringe.

Den sidste Mangel, som Generalerne nævner, er, at Flyvervæsenets Budget er utilstrækkeligt. De fremhæver, at der er et Misforhold til Stede mellem det aarlige Budget, som i Forslaget er sat til 700 000 Kr.; og den ekstraordinære Bevilling til Materiel paa 3 Mill. Kr., og de udtaler, at Forslaget hverken i personel eller materiel Henseende tilfredsstiller de beskedne Krav. Her har det nuværende Forslag imødekommet Sagkundskaben derved, at det aarlige Budget er forhøjet med 300 000 Kr. til 1 Mill. Kr.

Med Hensyn til Flyvervæsenet vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg tror ikke, at det foreslaaede Budget paa langt nær vil give Mulighed for at skabe et Flyvervæsen, som vil være fyldestgørende for Hæren i Krigstid. Erfaringerne fra Verdenskrigen gaar ud paa, at skal man have den rette Nytte af Flyvervæsenet, maa alt, hvad der skal medvirke til Kampen i Luften, til Efterretnings- og Observationstjeneste, samles under een Hat; man maa med andre Ord have et Luftværn, hvorfra saavel Hær som Flaade forsynes med de fornødne Luftstridskræfter ved Mobilisering. En saadan Ordning har vist sig at give de bedste Resultater, og en saadan Ordning vil ogsaa være den mest økonomiske. Thi det er uøkonomisk at lade de samme Prøver og Forsøg blive afholdt forskellige Steder. Men et saadant Luftværn vil ikke kunne vedligeholde det fornødne Personel og Materiel i Fredstid, hvis man ikke kan finde anden Anvendelse for baade Personalet og Materiellet end den at deltage i de daglige Øvelser. Luftværnet maa med andre Ord have Forbindelse med et civilt Flyvervæsen, hvis Personel det kan uddanne, og hvis Materiel det kan indflyve, og til Gengæld skulde saa det civile Flyvervæsenes Personel og Materiel staa til Luftværnets Raadighed ved Mobilisering. Kun ad denne Vej tror jeg, det er muligt, at vi kan faa et Flyvervæsen af den fornødne Størrelse for rimelige Midler; af den Virksomhed, som Hærens Flyvervæsen nu i Fremtiden ved Udnyttelse af de her tilstaaede Midler vil kunne udfolde, vil Luftværnet forhaabentligt i Fremtiden kunne fremstaa. Af hvad jeg her har udviklet, vil man se, at Sagkundskaben er imødekommet paa alle Punkter, paa de fleste Hovedpunkter fuldstændigt og paa de andre Punkter i Hovedsagen. Sagkundskaben er saaledes ikke alene spurgt, men ogsaa fulgt i saa høj Grad, at de foreliggende Lovforslag, selv om de endnu er behæftet med Mang-